

Политика, 23. окт. 2008.

Ми смо Споразум о стабилизацији и придруживању потписали без Косова и он се не односи на Косово, јер Србије тамо нема. Нема никакве државне власти над Косовом Помирење између Демократске странке и Социјалистичке партије Србије, које Вук Драшковић иронично назива историјским, према оцени лидера Српског покрета обнове, није добро јер је до њега дошло без тога да се „Социјалистичка партија Србије одрекла Милошевићевог наслеђа и извинила грађанима Србије, као и породицама оних које је Милошевићев режим поубијао”.

– Испод фотографије Зорана Ђинђића потписано је помирење са странком чији се конгреси одржавају под великом фотографијом Слободана Милошевића, која Милошевића сматра својом иконом и која његов гроб сматра својим извором – каже Драшковић за „Политику”, а на констатацију да је СПО ипак са том и таквом странком и данас у власти, као и да је био у влади Војислава Коштунице коју су подржавали социјалисти, одговара: „Знам. Са том странком нисмо ни у каквој коалицији. Ми смо на изборима наступили у коалицији са ДС-ом. А ДС је направила коалицију са СПС-ом.”

Али сте имали избор да не уђете у владу.

Нисам имао тај избор. Да сам га имао, не бих ни ушао.

Ко Вам није дао тај избор?

Коалиционим споразумом обавезао сам се да ћу поштовати и подржавати послеизборне преговоре и коалиције које буде склопио ДС. Ја коалициони споразум поштујем.

И Ваша супруга је пре два дана у интервјуу „Дневнику” рекла да СПО-у није место у таквој влади.

СПО се налази на периферији те владе. Ако се у Министарству за дијаспору прелама европска будућност Србије, онда наставите да за стожер владе проглашавате СПО.

Хоћете да кажете да сте у владу ушли само да бисте испоштовали коалициони споразум са ДС-ом?

Не бих више о томе. Ову владу је, кажу, склопила математика, а нису је склопили принципи.

Да ли се и СПО уклапа у ту причу?

Ми се држимо изборног програма коалиције и свог програма – безусловно и најбрже ка ЕУ. Нажалост, ево, прошли су месеци од мајских избора, а Србија се ни за педаљ није приближила ЕУ.

Два пута сте били на мети режима, који је водио оснивач СПС-а Слободан Милошевић. Ако се и не мирите са социјалистима, да ли се ваш улазак у исту владу с њима може тумачити као да сте им опростили два атентата?

Нити има заборав, нити има опроштаја. Не знам од чега су састављени ти млади људи који данас воде СПС када се и даље закљичу на оданост серијском убици који је као такав означен правоснажним пресудама Врховног суда Србије.

Кажете да Србија од маја ни за педаљ није ближа ЕУ. Ко је крив за то?

Мотор који вуче ка Европи ради све слабије, а много је мотора који вуку од Европе и то све снажније. Мотор који вуче ка Европи је мотор листе „За европску Србију”, у којој смо и ми. Зато смо за то да се стави тачка на аутистичну политику одбране аутистичне стварности. Главни кривац за успоравање нашег пута ка ЕУ је политика „очувања суверенитета Србије над Косовом и Метохијом”. Не говори се, чак, ни о борби Србије за суверенитет над Косовом, него се истиче да ми, заправо, водимо политику очувања државног суверенитета над Косовом и Метохијом. Суверенитет подразумева војну, полицијску, судску, извршну и законодавну власт државе над одређеном територијом. Дакле, све оно чега Србија нема од јуна 1999. године, од капитулације у рату који су против НАТО покренули Слободан Милошевић, ЈУЛ и СРС.

Али сте и као шеф дипломатије заступали такву политику.

Никада. Увек сам се борио за оно што нисмо изгубили 1999. године Резолуцијом 1244. Савета безбедности УН, а то је територијални интегритет Србије. Борио сам се за то да Србија сачува своје име спољних државних граница Косова и да међународна заједница, ЕУ, УН, НАТО дају највећи степен гаранција за Србе на Косову и Метохији, њихову директну економску, културну и другу повезаност са Србијом и максималну заштиту нашег религијског и културног наслеђа у Покрајини. Због тога сам као министар спољних послова инсистирао на формули више од аутономије, мање од независности, односно једна Србија, два система.

Али данас је већ педесетак земаља признало Косово. Може ли се и даље ићи са истом платформом?

Једна земља, два система је формула за коју се и даље можемо борити. ЕУ је на посебан начин решила ситуације сличне нашој. На Оландским Острвима, која су формално у саставу Финске, управљају Швеђани, а шведски је чак и званичан језик. Тирол је практично аустријски, иако је формално у Италији. Кипар је у ЕУ, иако је у ЕУ само грчки део Кипра. Па за последицу имамо молбу турског дела Кипра да се разговара о поновном уједињењу острва. Морамо безусловно да прихватимо ЕУ да би она прихватила нас и да бисмо постали снажна држава са снажним савезницима. Само таква Србија враћа се на своје Косово, својим капиталом, предузећима, инвестицијама, знањем, комуникацијама, културом, језиком. И биће највећа одбрана и ослонац српском народу у Покрајини. И само та и таква Србија ће за себе везати данас одвезано Косово. И Србија ће бити једина у могућности да то Косово једног дана буквално узме за руку и уведе и тај део наше територије у ЕУ.

Да ли ће га увести као део своје територије или као независну државу?

Мислим да сам био веома јасан ако кажем да ће Србија то своје одвезано Косово везати за себе. Друга је сада ствар што људи у Србији не знају шта је ЕУ, да је од Португалије па до Букурешта све домаћа територија, и не знају да су појмови државне контроле одређене територије драматично промењени, да се данас нека територија контролише управо економијом, инвестицијама, културом, путевима и демократијом.

Ово звучи као формално признавање фактичког стања и независности Косова.

Јесте, окривите Вука Драшковића да је 1999. године повео сулуди рат против НАТО-а.

Али је ушао у владу тада.

Јесам, са циљем да покушам одвратити, спречити НАТО бомбардовање и да будем у тој влади да спречим унутрашњу агресију против опозиције од стране режима који се припремао за преке судове. Нисам спречио НАТО бомбардовање, али спречио сам унутрашњу агресију и после тога сам најурен након месец и по дана из владе. Захваљујући мом боравку тада у Савезној влади, данас су многи, можда и ви лично, живи. Све би то било поубијано да није било тада СПО-а у влади који је заштитио демократску опозицију.

Али ако неко каже да ће Србија ући у ЕУ ако призна независно Косово...

Нека неко објасни грађанима Србије да ће се Србија на било који начин вратити на Косово ако буде све јаднија, све слабија.

И председник Републике и премијер су неколико пута изјавили да ће, ако дође до тог услова, изабрати Косово пре чланства у ЕУ.

Не занима ме ко је шта рекао. Аутистична политика је опасна.

Мислите да и садашњи председник и садашња влада воде аутистичну политику?

Цитирајте ме исправно. Кад сам био министар спољних послова и шеф преговарачког тима са ЕУ почели су наши преговори о ССП. Ми смо тај споразум потписали без Косова и он се не односи на Косово. И не може се односити на Косово, јер Србије тамо нема. Нема никакве државне власти над Косовом. Па и кад се буде одлучивало о пријему Србије у ЕУ сигурно да ће Србија ући у ЕУ без Косова.

О овом питању имате ближе ставове са странкама опозиције, попут ЛДП-а, него са странкама са којима сте у коалицији.

Не износим ја ставове, него чињенице, које су резултат зна се чије политике. Неко би да то сакрије и да ту Милошевићеву политику још прогласи и победничком.

Ко то ради?

Па сви који настављају са том аутистичном политиком очувања нечега чега нема.

Дакле, то је и Демократска странка и...

Ама, кажем сви. Сада се леме копља око тога да ли треба Србија да прихвати Еулекс. Ако нема Еулекса, чега има?

Остаје Унмик.

Унмик је редукован и напустиће Косово. А Еулекс је састављен од земаља чији су представници и у Унмику. Поставља се кључно питање да ли је у интересу српског народа на Косову данас да се формира ланац нових српских општина, општина са српском и неалбанском већином, које би имале судску власт у првом степену, које би апсолутно одлучивале о дохотку тих општина, суверено биле повезане економски и културно са Србијом? Да ли је у интересу српског народа на Косову да се формира близу 40 заштићених зона око наших цркава и манастира, у које ће се насељавати искључиво Срби и које у будућности могу да добију статус нових општина? Ја мислим да јесте.

Критикујете садашњу владу практично по свим питањима, али сте ипак и даље у њој. Не, него у свему најснажније инсистирам на изборном програму листе „За европску Србију”. СПС каже да су они за Европу, а неће да скину Милошевићево одело. Лицемерно, јадно. То је као да кажу да хоће на Месец, али у таљигама.

Парализа у ДСС-у и НС-у

Рекли сте на Главном одбору да је СПО језгро српске деснице. Кога још видите на тој десној страни?

У Скупштини Србије, десна европска странка је, поред СПО, и Демохришћанска странка...

Мислите на Владана Батића који је на листи ЛДП-а?

Знам на којој је листи. Нова Србија је рођена у СПО, а и програм ДСС-а десног је усмерења, али је у последњих годину-две дошло до парализе те десне европске стране у врху тих странака. Мислим да је 90 одсто бирача НС-а, па и ДСС-а европског десног опредељења.

Марко Р. Петровић

[Политика 22.10.2008]